

МАЙКИ

Преди обѣдъ Демиръ, черниятъ циганинъ, отиде въ гората за гѣби. До коренитѣ на единъ грамаденъ букъ той видѣ голѣма дупка. Върти се наоколо, но не смѣе да надникне. Може да излѣзе нѣкоя мечка!... Най-после той се пристраши и пропѣлзѣ. Надникна вжтре и що да види! Малко мече го гледа втренчено.

Тогава Демиръ, безъ много да мисли, се пѣхна по коремъ, хвана мечето за кракъ и го измѣкна. То бѣше кротко. Не се опита да го одраци, нито да го захапи. Само го гледаше учудено.

Демиръ го метна на шията си като агне. Грабна и шарената си торбичка съ гѣбитѣ, па затича къмъ селото.

Въ катуна се зарадваха всички. Жена му, Айше, сложи на мечето герданче, а малкиятъ Ахмедчо поиска да се побори съ него, както се борѣше баща му съ оная мечка, която имъ умрѣ по Великдень.

Подиръ обѣдъ Демиръ отиде изъ крѣчимѣ да се похвали, че е хваналъ мече въ гората. Той разказваше надълго и широко, какъ убилъ съ голи рѣце мечката. Тя го нападнала и насмалко щѣла да го изяде, но като падналъ на земята, той видѣлъ единъ остъръ камѣкъ. Съ него започналъ да удря мечката по главата, докато я убилъ.

Циганитѣ не му вѣрваха много. Може и да бѣше вѣрно това, що разказва Демиръ, ама като си знаеха какъ всѣки отъ тѣхъ обича да лъже, не искаха да му вѣрватъ напълно.

Айше запали огънь предъ катуна, за да свари гѣбена чорбица. Тя туряше сурови букови дърва, които димѣха. Навеждаше се и духаше съ зачервени и насълзени отъ дима очи. Дигна се пламѣкъ и полека-лека чорбата въ гърнето започна да ври.

По едно време бебето ѝ заплака. Тя влѣзе въ катуна, взе го на рѣце и му даде да бозае. Малкото лакомо засмука. До нея дойде та седна и Ахмедчо.

Мечето лежеше вързано съ едно вѣже за захвърлено и счупено колело. Изведнажъ то изправи глава и започна да души, после стана и заскимѣ.

Отвѣнъ се чува тежки стѣпки. Предъ вратата на катуната се показва голѣма мечка. Отъ устата ѝ течеше пѣна. Отъ умора дишаше тежко. Подаде глава и надникна.